

Befra

Dokumenty historyczne
1940-45 57

Beder Rudolf ur. 4.IV.1881 w Dębicach, fabrykant mydła
we Lwowie ul. Panińska 7.

Wpadł z innymi ludźmi do obozu koncentracyjnego Db. 152. (prot. Małecka)

Dnia 16 sierpnia 1942, we Lwowie, w czasie akcji zabrany do
obozu janowskiego, na drugi dzień załadowany na dworcu Kęparów
, na tzw. 3, na pociąg do Treblinki, skierowany do wagonów.
Transport miał 50 wagonów po 100 osób, około

5000 ludzi, kobiet i dzieci. Eskorta gestapo, wagony ciężarowe
we krytach i zaplombowane. Orientowali się, że jadą na Belżec.
Podróż 7 godzin. Pociąg zajechał na stację Belżec i bochnicę
pod obóz. Obóz w lesie młodym, wyciętym na przestrzeni 3 km,
wzdłuż i wzdłuż, teren piaszczysty. Z wielka chęci widoczny
drzewa wycięte przywiązane do rosnących, by była gestwina
i niewidoczna. Do niskich drzew były przywiązane góry inne,
ścigane, by pozyskać niewidoczność. Wagony jedły się na
dziedziniec obozu, bochnica miała wysokość 200 - 300 m.

Obóz otoczony drutem kolczastym, a od strony wewnętrznej
drutów siatki drudziane ułożone stosami, nie można było
uciec, by się nie zapłatać w siatkach. Wieża wysoka na
drudku dziedziniec z wartownikiem i karabinem maszynowym i re-
flektorami. Wieżyczek na końca nie było. Straż pełnili na
eskorty.

Dwadzieścia baraków, drewniane, parterowe, mała okienka na 250
ludzi, przyele 2 piętra, goła deska.

Po wyłudzeniu wszystkim mężczyzn i kobietom razem
do tego się rozebrano na dziedzińcu, to pójdą do łazieni, a
potem się ich wyślą do robót. Ludzie cieszyli się, wierzyli,
że tylko o roboty chodzi. Dziesięciu Żydów z "obsługi"
brało ubrania, przeszukano je, wypruwano złoto i pieniądze
ubranie esły do magazyna, a kosztowności w walizce do wie-

= 2 =

szór o jednej perze do binra, tam się sortowało i posyпалo do komendantury obozu, która się mieściła na stacji. Znosił Zyd i SS-owiec.

Było 6 komórek w jednym budynku parterowym. Pośrodku korytarz na lewo 3, na prawo 3 komory. Budynek betonowy, bez okien, dach kryty papą, budynek 5 x 3 1/2 m, wysoki

Rysunek wrękowany

Kobiety na dziedzińcu gospodarczym wiosły, zobili do Zydów fryzjerzy, kobiety miały na taboretkach już nagimi po kolacji były strzyżone. Wciąż bicie po twarzy i głowie nadajami. Do łazieni pędzono luczną masą, bez porządku, bez lichenia, jakby tylko do rzeźni". W korytarzu " łazieni ludzie się orientowali komory były otwarte, drzwi od nich rozeszły się, ciemno, krzyki. Kto nie chciał wejść, tego karabinem, bagnatem askarszym śpychali. Do komory "pychane ludzi stojąco, gesto tak, że ledwo można było drzwi wejścić. Mieściło się około 750 osób, 6 x 300/720 osób = 4.300. Gaszenie trwało 20 minut. Gazy wytworzona maszyna, popędzana benzyną, obsługiwana przez dwóch maszynistów - okarów, umieszczona w komorze na końcu korytarza. Z tej komórki szedł gaz rurami, o niewielkim przekroju, do komór. Czy maszyna wytworzała gaz, czy zgęszczone powietrze, tego nie umie powiedzieć. Trucie trwało 20 minut. Trupy wyrzucone po otwarciu drzwi zewnętrznych, zakładano im paski rzemienne na ręce i ciągnięto. Za budynkiem robione wały, wysoko 2 metry, z tego wału na paskach ciągnięto do grobów 200-300 kraków. Po drodze od budynku do grobu, dentyści wybrani z pośród wyselecionych, w liczbie 10-ciu, otwierano

= 3 =

trupom usta, wyrywano zęby, potem skóra przerabiali w astaby i szło do komendantury. Ludzie z zewnątrz, idąc do budynku po schodkach, nie widzieli tego, co się z boków budynku dawało trupów i grobów, bo gęsta ziemia zakłaniała.

Transporty były po 50 wagonów, 3-4 razy dziennie t.j. 15 do 20.000 dziennie. Z każdego transportu, zaraz po przyjeździe, wybierano fachowców, ślusarzy, stolarzy, szewców, krawców. Znający zgłosił się jako maszynista-monter. Przydzielili go do maszyny wyciągającej piasek z dółów przeznaczonych na groby. Obsługiwano ją dwóch ludzi. Praca od 6. do zmroku. Grób 100 m. długości, 25 m. szerokości, 5 m. głębokości. Jeden grób mieścił około 100.000 ludzi. W listopadzie 1942 było grobów 30. t.j. 3 miliony trupów. Trupy rzucone bez porządku na długi dzień morskie krwi czerwnej płynęły napływały po brzeg grobu. Grunt piaszczysty. Trupy leżały na 1 m. ponad poziomem ziemi. Groby oblewano gazownym wapnem, potem zaśypywano piaskiem.

Ludzi do obsługi obozu było 500.- Codziennie ubywało z nich 30 - 40 . Zugfuehrerzy-Zydzi, element bandyki, zapisywali jak kto pracuje, gorących pracowników, słabych, wybierano, w południe wynoszono, pędzono nad grób i strzelano. Z nowych transportów uzupełniano liczbę 500.-

Na czele obu Stabscharfuehrer Fritz Irrmann z Sudetów, Haupt-scharfuehrer Schwarz z Reichu, Oberscharfuehrer Feix z Reichu. Zugwachmann rosyjski Volksdeutsch Heinz Schmidt z Rosji, chudy, mały bandyta i rosyjski Volksdeutsch Schneider, razem 5-ciu SS-owców.

Pewnego razu w listopadzie było dużo transportów i 500 ludzi obsługi nie mogło nadążyć w robocie, wybrak już rozehranych

= 4 =

do naga i przemoczonych do gazu 100 ludzi. Oły dzień pracowali w nimie nago, bez jedzenia, wieczorem zapędził ich nad grób Schmidt i rozstrzelali. Zabrakło mu kul dla 20 osób, więc wziął sztyl /obsadę/ długą i uderzeniem w głowę zabijał. Gdy jedno uderzenie nie wystarczyło, uderzał drugi raz.

O 4.rano robotnicy opuszczali barak, pod okiemkiem kuchni doatawiały się herbatę i 20 dkg. chleba. Ludzie rozmawiali się na dziedzińcu, uczone śpiewać niemieckich piosen, bez wyboru trwacjowego, Ocha Faix kontrolował, oły uszyscy śpiewają specjalnie lubil "Góralu czy ci nie żal". Orkiestra grała, kapelmistrzem był Wassermann z Krakowa. Skład orkiestry się na ogół nie zmieniał, uzupełniało się ją raczej nowymi transportami. Orkiestra oły dzień bytana dziedzińcu i grała. Oła "praca." przy dźwiękach muzyki.

Praca do 12. potym obiad - zupa panenkowa, wieczorem kawa lub herbată, bez chleba. Kontaktu ze światem nie było. Chłopi woili kartofle, zostawia li je przed bramą obozu. Do oboru nikt nie wchodził.

Wśród tych 500, których zeznający zastał w obozie, byli Żydzi polacy i osiedlańcowcy.

Obóz i komory zaprojektowane budowano z połowy 1942 r. zaczeka zasad kwiecień-maj 1942.

Zeznający był 17.VIII. - końs XI.42.

W r. 1942, wg- zapodań mechanika, który opowiadał to zeznającemu odkopano groby, polewano benzyną, palono, kości mielono na kompost.